(Đừng như vậy) mà các ngươi hãy nói: "Bầy tôi nghe và bầy tôi tuân theo. Bầy tôi cầu xin sự tha thứ của Ngài, Thượng Đế của bầy tôi, và Ngài là đích đến cuối cùng

Abu Huroiroh nói: Khi câu Kinh {Vạn vật trong các tầng trời và vạn vật trong trái đất đều là của Allah, dù các ngươi bộc lộ hay giấu kín những điều trong lòng của các ngươi thì Allah vẫn xét xử các ngươi về chúng. Tuy nhiên, Ngài sẽ tha thứ cho ai Ngài muốn và sẽ trừng phạt ai Ngài muốn, bởi Allah toàn năng trên tất cả mọi thứ.} (chương 2 – Al-Baqarah, câu 284) được ban xuống cho Thiên Sứ của Allah , đã làm cho các Sahabah của Thiên Sứ vô cùng đau khổ. Vì vậy họ đã đến gặp Thiên Sứ của Allah . Sau đó, họ quỳ xuống và nói, "Hỡi Thiên Sứ của Allah, chúng tôi đã được giao những việc mà chúng tôi có khả năng làm: Hành lễ Salah, nhịn chay, chinh chiến và từ thiện; câu Kinh này đã được bán xuống cho Người, và chúng tôi không có khả năng làm điều đó. Thiên Sứ của Allah nói, "Có phải các ngươi muốn nói như Người dân của Kinh Sách trước các ngươi đã nói: 'Chúng tôi đã nghe và chúng tôi không tuân theo'? (Đừng như vậy) mà các ngươi hãy nói: "Bầy tôi nghe và bầy tôi tuân theo. Bầy tôi cầu xin sự tha thứ của Ngài, Thượng Đế của bầy tôi, và Ngài là đích đến cuối cùng." Họ nói: "Bầy tôi nghe và bầy tôi tuân theo. Bầy tôi cầu xin sự tha thứ của Ngài, Thượng Đế của bầy tôi, và Ngài là đích đến cuối cùng." Vì vậy, khi mọi người nói những lời này, lưỡi của họ mềm mại vì nó. Sau đó, Allah đã ban xuống câu Kinh: {Thiên Sứ (Muhammad) và những người có đức tin đều tin vào những điều được bán xuống xuống cho Y từ Thượng Đế của Y. Tất cả họ đều có đức tin nơi Allah, nơi các Thiên Thần của Ngài, nơi các Kinh Sách của Ngài, và nơi các vị Thiên Sứ của Ngài. Họ cùng nói câu: “Bầy tôi không phân biệt giữa các vị Thiên Sứ của Ngài, bầy tôi xin nghe và phục tùng mệnh lệnh. Xin Ngài hãy tha thứ tội lỗi cho bầy tôi hỡi Thượng Đế của bầy tôi, và bầy tôi chắc chắn phải quay trở về trình diện Ngài.”} [chương 2 – Al-Baqarah, câu 285]. Khi họ làm điều đó, Allah Toàn Năng đã hủy bỏ nó, và Ngài mặc khải: {Allah không bắt một linh hồn nào gánh vác trách nhiệm quá khả năng của nó. Mỗi linh hồn sẽ hưởng được thành quả của điều tốt mà mình đã làm và sẽ phải gánh hậu quả về tội lỗi đã phạm. (Người có đức tin cần cầu nguyện Allah): “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài đừng bắt tội bầy tôi nếu bầy tôi quên hay sai sót"} Allah phán: Vâng. {Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài đừng bắt bầy tôi gánh vác nặng nề giống như Ngài đã đặt gánh nặng lên những người trước bầy tôi} Allah phán: Vâng. {Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài đừng bắt bầy tôi gánh lấy những gì vượt quá khả năng của bầy tôi} Allah phán: Vâng. {Xin Ngài hãy lượng thứ cho bầy tôi, tha thứ tội lỗi cho bầy tôi và thương xót bầy tôi, Ngài là Đấng Bảo Hộ của bầy tôi, xin Ngài phù hộ bầy tôi giành chiến thắng trước những kẻ vô đức tin.”} [chương 2 – Al-Baqarah, câu 286]. Allah phán: Vâng.

[Sahih (chính xác)] [Do Muslim ghi]

Khi Allah Tối Cao ban xuống cho Nabi của Ngài lời của Ngài: {Vạn vật trong các tầng trời và vạn vật trong trái đất đều là của Allah} tức sự sáng tạo và quyền thống trị, sự sắp đặt và sự quản lý, {dù các ngươi bộc lộ}, thể hiện và công bố {những điều trong lòng các ngươi} {hay giấu kín} tức giữ bí mật và che giấu trong lòng các ngươi {thì Allah vẫn xét xử các ngươi về chúng} vào Ngày Phục Sinh. {Tuy nhiên, Ngài sẽ tha thứ cho ai Ngài muốn} bởi ân điển và lòng thương xót của Ngài, {và sẽ trừng phạt ai Ngài muốn} bởi sự công bằng của Ngài, {bởi Allah toàn năng trên tất cả mọi thứ}, không có gì làm Ngài bất lực. Khi các bạn đồng hành nghe thấy điều này, họ cảm thấy khó khăn, vì nó bao gồm cả hình phạt cho cả những suy nghĩ trong lòng. Vì vậy, họ đến gặp Thiên Sứ của Allah rồi quỳ xuống và nói: Thưa Thiên Sứ của Allah, trước đây chúng tôi được yêu cầu thực hiện những hành động thể chất mà chúng tôi có thể thực hiện, chẳng hạn như lễ nguyện Salah, nhịn chay, chinh chiến và từ thiện, nhưng câu Kinh này được ban xuống cho Người và chúng tôi không thể làm được. Người nói với họ: "Các ngươi muốn nói như người Do Thái và người Cơ Đốc giáo đã nói: "Chúng tôi nghe và chúng tôi không vâng lời" sao? Thay vào đó, hãy nói: {bầy tôi xin nghe và phục tùng mệnh lệnh. Xin Ngài hãy tha thứ tội lỗi cho bầy tôi hỡi Thượng Đế của bầy tôi, và bầy tôi chắc chắn phải quay trở về trình diện Ngài} Các Sahabah đáp lại mệnh lệnh của Allah và Thiên Sứ của Ngài, họ nói: Bầy tôi xin nghe và phục tùng mệnh lệnh. Xin Ngài hãy tha thứ tội lỗi cho bầy tôi hỡi Thượng Đế của bầy tôi, và bầy tôi chắc chắn phải quay trở về trình diện Ngài. Khi người Muslim nói bằng lưỡi của họ và tâm hồn họ quy phục theo, thì Allah đã ban xuống sự thanh tẩy cho Nabi và cộng đồng tín đồ của Người bằng lời phán của Ngài: {Thiên Sứ (Muhammad) và những người có đức tin đều tin vào những điều được mặc khải xuống cho Y từ Thượng Đế của Y}, Lưỡi và tâm hồn của họ quy phục theo lệnh của Thượng Đế. {Tất cả họ đều có đức tin nơi Allah, nơi các Thiên Thần của Ngài, nơi các Kinh Sách của Ngài, và nơi các vị Thiên Sứ của Ngài. Họ cùng nói câu: “Bầy tôi không phân biệt giữa các vị Thiên Sứ của Ngài". Thay vào đó, bầy tôi tin vào tất cả Họ. {Và họ nói, "bầy tôi nghe"} Lời của Ngài {và bầy tôi tuân theo} mệnh lệnh của Ngài, và bầy tôi tìm kiếm {sự tha thứ của Ngài hỡi Thượng Đế của bầy tôi} và sự xí xóa của Ngài. {và bầy tôi chắc chắn phải quay trở về trình diện Ngài} vào Ngày phán xét. Vì vậy, khi họ làm điều đó và nói những gì họ được lệnh phải nói về việc thể hiện sự vâng lời theo các mệnh lệnh của Allah, Allah đã tạo điều kiện dễ dàng hơn cho cộng đồng này và bãi bỏ câu Kinh đó với lời phán: {Allah không bắt một linh hồn nào gánh vác trách nhiệm quá khả năng của nó}. {Mỗi linh hồn sẽ hưởng được thành quả của điều tốt mà mình đã làm} về phần thưởng {và sẽ phải gánh hậu quả về tội lỗi đã phạm} từ tội lỗi. Allah không bắt bất kỳ ai phải chịu trách nhiệm về tội lỗi của người khác, cũng như những gì được thì thầm trong lòng. {Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài đừng bắt tội bầy tôi} tức đừng trừng phạt bầy tôi {nếu bầy tôi quên} tức bầy tôi không nhớ, {hoặc sai sót} từ những gì bầy tôi bỏ bê nhưng không cố ý. Allah đáp lại họ và phán: "Vâng, TA đã làm như vậy." {Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài đừng bắt bầy tôi gánh vác nặng nề} tức gian khổ, gánh nặng {giống như Ngài đã đặt gánh nặng lên những người trước bầy tôi} từ con cái Israel và những người khác. Allah đáp lại và phán: "Vâng, TA đã làm như vậy". {Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài đừng bắt bầy tôi gánh lấy những gì vượt quá khả năng của bầy tôi} về bổn phận, thử thách và những vấn đề mà bầy tôi không thể gánh vác. Allah phán: Vâng, TA đã làm vậy. {xin Ngài hãy lượng thứ cho bầy tôi} về tội lỗi của bầy tôi và xóa bỏ chúng khỏi bầy tôi, {tha thứ tội lỗi cho bầy tôi} tội lỗi của bầy tôi và che giấu chúng cho bầy tôi, và bỏ qua cho bầy tôi, {và thương xót bầy tôi} với lòng thương xót bao la của Ngài, {Ngài là Đấng Bảo Hộ của bầy tôi} tức Đấng Chủ Nhân của bầy tôi; {xin Ngài phù hộ bầy tôi giành chiến thắng} bằng cách thiết lập bằng chứng và vượt trội và thắng thế {trước những kẻ vô đức tin} trong

cuộc chiến và chống lại họ. Vì vậy, Allah đáp lại và phán: Vâng, TA đã làm vậy.

http://www.sunnah.global/hadeeth/vi/show/65285